

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

בפני כבוד השופט הישום אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל
משטרת ישראל תביעות- רמלה
ע"י עוה"ד סיון צדיק

נגד

הנאשם - [REDACTED]
ע"י עוה"ד איתי בר עוז

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, ביום 16.7.16 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, בכביש 6 בסמוך למחלף נשרים, הסיע הנאשם ברכב שבו נהג, ארבעה תושבי האזור מבלי שהיה בידם אישורי שהייה כדין בישראל. בנסיבות המתוארות, הסיע הנאשם מספר נוסעים מעל המותר על פי רישיון הרכב, כאשר ארבעה מהם ישובים במושב הרכב האחורי.
2. על כן, הנאשם הורשע בביצוען של העבירות הבאות: הסעה של תושב זר השוהה שלא כדין בישראל לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב – 1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**); וכן הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א – 1961.

הערת הבהרה לגבי העבירה שבה הורשע הנאשם

3. לנאשם יוחסה עבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, ואשר מורה כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

"המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)".

4. יש לציין שסעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, כפי נוסחו היום, ואשר לא יוחס לנאשם בכתב האישום, מורה כדלקמן:

"12א(ג) (א) נעברה עבירה לפי פסקה (1) באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו של עובר העבירה - מאסר ארבע שנים או כפל קנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:

(א) ...

(ב) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין שאינם בני משפחתו של המסיע; לעניין זה, "בן משפחה", של המסיע – הורהו, ילדו, אחיו או אחותו."

(ההדגשות שלי – ה'א"ש')

5. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע ארבעה תושבי אזור שאינם מבני משפחתו ולכן לכאורה ביצע עבירה של הסעה בנסיבות מחמירות עם עונש מקסימלי של ארבע שנות מאסר, לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב), ולא הסעה רגילה לפי סעיף 12א(ג)(1) עם עונש מקסימלי של שנתיים.

6. עם זאת, יוזכר, שהעבירה מושא כתב האישום בוצעה ביום 16.7.16 וזאת כאשר הנוסח של סעיף 12א(ג)(א1)(ב) היה כך שהיה רשום בו "שישה תושבים זרים או יותר", ולכן הוא אינו רלבנטי לענייננו. הסעיף האמור תוקן ב-08.03.18 כך שבמקום המילה "שישה" נקבע שתבוא המילה "שלושה" (ראו חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 29 והוראות שעה), התשע"ח-2018, ס"ח 2697, כ"א באדר התשע"ח, 8.3.2018, עמ' 220). לתיקון האמור אין כמובן תחולה רטרואקטיבית על המקרה שבפניי (ראו גם את הוראות סעיף 5 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ושעניינו "שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה").

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

7. בנסיבות אלה, ברור שענייננו בעבירה של הסעה רגילה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל עם עונש מקסימלי של שנתיים מאסר, קרי עבירה מסוג עוון, ולא בהסעה בנסיבות מחמירות עם עונש מקסימלי של ארבע שנות מאסר שהיא עבירה מסוג פשע.

תסקיר שירות המבחן והדו"ח של העובדת הסוציאלית בעיריית רהט

8. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן וכן התקבל דו"ח מהעובדת הסוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים בעיריית רהט ושמתמחה בהתמכרויות. מהתסקיר ומהדו"ח עולים, בתמצית, הדברים הבאים:

א. הנאשם הוא כיום בן 34 שנים, רווק ומתגורר בבית הוריו ביישוב רהט. במהלך השנים עשה שימוש לרעה בסמים ובאלכוהול ואף פיתח התמכרות לאלכוהול. הנאשם צבר לחובתו רישום פלילי וריצה בעבר מספר מאסרים מאחורי סורג ובריח.

ב. הנאשם עבר פגיעות מיניות מקרוב משפחה, וזאת על פני מספר שנים במהלך גיל ההתבגרות. נושא זה לא טופל בעבר במישור הרגשי והשפיע לרעה על התנהגותו ועל דימויו העצמי.

ג. החל משנת 2015 הנאשם עובר טיפול משמעותי במרכז ענב"ל – מרכז לטיפול בטראומה – שמטרתו לאפשר לו להתמודד עם הפגיעות המיניות שעבר וההשתקה השיטתית של בני משפחתו לאירועים אלה, וזאת בין מטעמים של בושה ובין מטעמים של שמירה על הלכידות המשפחתית.

ד. הנאשם הקים עסק ביישוב רהט למכירת כריכים ולמזון מהיר ואשר מאפשר לו עצמאות כלכלית ותורם רבות להליך שיקומו.

ה. הנאשם נפגש פעמיים בשבוע עם העובדת הסוציאלית במחלקת הרווחה ביישוב רהט, תמיד בשעות הבוקר, במטרה להובילו למסלול של גמילה מאלכוהול וכן לטיפול רגשי על רקע הפגיעה המינית בו בעבר.

ו. על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בקשר עם העובדת הסוציאלית, שירות המבחן המליץ שלא להשית עליו עונש של מאסר, גם לא בדרך של עבודות שירות, ואשר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

עלולים לגדוע את ההליך השיקומי שבו הוא מצוי. על כן, שירות המבחן המליץ להשית עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה כי לאור העובדה שמדובר בהסעה של ארבעה תושבי האזור, דבר שמוסיף נופך של חומרה לאירוע מושא כתב האישום, העונש הראוי הוא מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי. לטענת המאשימה, ענישה זו לוקחת בחשבון את מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם והדגישה שלחובתו של הנאשם תשע הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלומות ואף ריצה מספר עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, חלקם אף לתקופה ממושכת.

10. לעומת זאת, בא כוח הנאשם הדגיש את החשיבות של ההליך הטיפולי שאותו עובר הנאשם, וכי שליחתו למאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תוביל לכך שיפסקו הפגישות הטיפוליות עם העובדת הסוציאלית. בנוסף, שליחתו למאסר, גם אם בעבודות שירות, תביא לכיליון של העסק העצמאי שהקים ואשר ממנו הוא מתפרנס בכבוד, וזאת לאחר מעורבות ארוכת שנים בביצוע עבירות פליליות.

11. בא כוח הנאשם טען שיש לסטות ממתחם העונש ההולם בכך שלא יושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת מטעמים של שיקום. יודגש, בא כוח הנאשם לא טען שיש לבטל את ההרשעה וגם הסכים שיושת על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות כפי שהמליץ שרות המבחן וזאת בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

מתחם העונש ההולם

12. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה הלנה והעסקה של תושב האזור נקבעה ב- רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.06) (להלן: הלכת אבו סאלם). להלן תמצית הכללים שנקבעו באותה הלכה לגבי הענישה הראויה בעבירות מעין אלה.

א. להלכה שנקבעה ב-רע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השנייה, נסובה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 להלכת **אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושת על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 להלכת **אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 להלכת **אבו סאלם**);

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש לתת לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 להלכת **אבו סאלם**).

13. תיקון 113 לחוק העונשין לא שינה דבר מהכללים שנקבעו בהלכת **אבו סאלם** לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת תושב זר. אביא מספר דוגמאות לרמת הענישה מהפסיקה של בית המשפט העליון שניתנה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין:

א. רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.4.16) במקרה זה המבקש הסיע שלושה תושבי אזור שלא כדין. המבקש היה בן 40, נשוי ואב לשבעה ילדים עם בעיות כלכליות קשות ובת עם מצב רפואי מורכב ואשתו עברה אירוע מוחי. למבקש היה רישום פלילי בעבירות שוחד. בית המשפט השלום השית עליו 80 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2572/16 **סוויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16) במקרה זה הוגשו כנגד המבקש שני כתבי אישום נפרדים שעניינם הסעה שלא כדין. באישום הראשון היה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

מדובר בהסעה של שלושה נוסעים ובאישום השני היה מדובר בהסעה של ארבעה נוסעים. הנאשם הודה בשני כתבי האישום. בית המשפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס בסך של 2500 ₪. בית המשפט השלום החליט שלא לחלט את רכבו של המבקש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.1.17) כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום ואשר כלל שני אישומים. לפי האישום הראשון, הסיע ברכבו שני תושבי האזור. לפי האישום השני, הסיע ברכבו שלושה תושבי האזור. המשיב היה נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי ומצבו הכלכלי היה קשה וננקטו נגדו הליכי פשיטת רגל. בית המשפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

14. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה וכן קנס כספי.

סטיה ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום

15. בדו"ח של העובדת הסוציאלית ממחלקת הרווחה בעיריית רהט (1/נ), נאמרו הדברים הבאים לגבי הנאשם:

"הוא פתח מזנון אוכל ברהט, הוא מצליח מאוד בעשייה, עבודת כפיו, אנשים הכירו אותו ואת מה שהוא מכין, מתחיל לעשות לעצמו שם ברהט. אנשים התחילו להכיר את איברהים הרגיש, הטוב והשמח בחלקו. אנחנו ממשיכים בשיחות הטיפוליות, השאיפה שלנו שיחזור לטיפול ממוקד בענב"ל בבאר שבע, הדרך עם איברהים עוד ארוכה. אני מבקשת מכבוד השופט להתחשב בדרך של איברהים מאז שהגיע אליי בפעם הראשונה לשיחה ועד היום. עבודות שירות או של"צ – לא יאפשרו לנו להמשיך בטיפול רציף,

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

מועיל. אם יראה כבוד השופט להמיר את העונש בתנאי, שלא יחזור על המעשה בעתיד, זה יאפשר לנו להמשיך לעבוד ולטפל באיברהים".

(ההדגשות שלי – ה'א'ש')

16. למרות האמור בדו"ח של העובדת הסוציאלית, שרות המבחן המליץ להשית על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, דבר שמוסכם על ההגנה.

17. כמו כן, לדעתי, הטיפול הרגשי במרכז ענב"ל בצירוף השיחות עם העובדת הסוציאלית בעיריית רהט, הם חיוניים והכרחיים לשיקום חייו של הנאשם וזאת לאור הפגיעות המיניות שעבר בגיל ההתבגרות. בנוסף, סבורני שעל בית המשפט להושיט יד לנאשם בכך שיאפשר לו להמשיך לעבוד ולכלכל את עצמו בזיעת אפו מעסק עצמאי שהקים במו ידיו. כידוע, רציפות תעסוקתית מסייעת בשמירה על אורח חיים נורמטיבי ותורמת רבות להצלחתו של הליך שיקום, וזאת במיוחד לאחר שנים רבות של חיים בשולי החברה תוך מעורבות בפלילים.

18. בנסיבות אלה, יש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום, בכך שבית המשפט יסתפק ב-160 שעות שירות לתועלת הציבור, כפי שהמליץ שרות המבחן, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה.

19. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך של 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 10.9.19 והיתרה ב-10 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה וזאת ל-3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6195-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' [REDACTED]

ד. הנאשם יבצע 160 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תכנית שתגובש עבורו על ידי שרות המבחן. השעות הנ"ל יבוצעו על פי הנחיות שירות המבחן.

על פי סמכותי בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין תשל"ז -1977, הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחרי צו השלי"צ יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי שבימ"ש יהיה רשאי לבטל צו השירות ולהטיל עליו עונש אחר על העבירה המקורית במקום צו השירות.

שרות המבחן יגבש תוכנית שלי"צ עבור הנאשם ויעביר אותה לבית המשפט. תוכנית השלי"צ תחל מיום 15.9.19 ואילך.

המזכירות תשגר העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, במעמד הצדדים.

הישאם אבו שחאדה, שופט

